

Darul de nespus al lui Dumnezeu (2)

Caracterul ales al darului

Henry Allen Ironside

© SoundWotds, Online începând de la: 14.01.2019, Actualizat: 14.01.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15**2 Corinteni 9.15:** Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Nu știi dacă ai remarcat vreodată că tu găsești în Noul Testament de patru ori acest adjectiv „de nespus”. Aici citim: „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru *darul Său de nespus!*” În capitolul al doisprezecelea al acestei epistole apostolul ne spune cum el a fost luat în paradis, în cerul al treilea, și el spune că el „a auzit *lucruri de nespus*, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească” (2 Corinteni 12.4). Și în epistola lui Petru citim despre „bucurie *de nespus*, și glorioasă” (1 Petru 1.8). [În afară de aceasta Pavel vorbește în Romani 8.26 despre faptul că Duhul Sfânt mijlocește pentru noi „cu suspine *de nespus*”, atunci când ne rugăm]. În traducerea noastră cuvântul este întotdeauna același, însă în greacă este de fiecare dată altul. Acolo fiecare exprimare are un înțeles foarte specific.

Bucurie de nespus

Dacă citim despre „bucurie de nespus, și glorioasă”, în textul de bază cuvântul înseamnă literalmente „de nespus”, bucurie de neexprimat. Dacă ești foarte, foarte fericit, poți tu atunci găsi cuvinte să exprimi cum îți merge exact? Să luăm de exemplu o mireasă tânără; ea a ieșit tocmai de pe culoarul central de la altarul de căsătorie, și fața ei radiază de bucurie. Alături de ea merge mirele ei mândru. Eu nu întreb mireasa, ci întreb pe mire: „Cum te simți acum?”

El mă privește și spune: „Formidabil!”

„Ce vrei să spui prin aceasta? Mie nu-mi spune absolut nimic.”

„Da”, spune el, „mă simt *măreț*.”

„Măreț? Vrei să spui că tu gândești, că tu ești o personalitate minunată?”

„O, nu.”

„Dar, ce vrei să spui?”

„Mă simt minunat.”

„Încă nu te înțeleg.”

El folosește diferite cuvinte – unele sunt din limbajul oficial și altele din limbajul familiar -, ca să încerce să exprime bucuria lui, pe care o simte când se gândește că ea nu a fugit de el, înainte să spună „da”. Inima lui este plină de bucurie de nespus. Este imposibil să exprimi sentimentele, când ești plin de bucurie. Acesta este cuvântul pe care apostolul îl folosește. Și dacă ai primit darul lui Dumnezeu, ai o bucurie care nu se poate exprima.

Cineva a zis unei femei scoțiene:

„Deci, acum v-ați convertit.”

„Da, m-am convertit.”

„Cum se simte aceasta?”

„Oh, este mai ușor să simți decât să spui.”¹

Ea era veselă, fericită și se bucura și nu știa ce cuvinte ar trebui să folosească, ca să exprime bucuria ei.

Cuvinte de nespus

În 2 Corinteni 12, unde apostolul spune că el a fost luat în paradisi și „a auzit lucruri de nespus, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească”, acest cuvânt înseamnă „care nu se poate spune”. Aceasta înseamnă că după ce Pavel a auzit muzica cerului și limbajul îngerilor și al păcătoșilor răscumpărați aflați în glorie, el nu a putut găsi cuvinte în limbajul ebraic și grecesc, pe care el le cunoștea, cu care el să exprime așa cum se cuvine bucuria sfinților care stăteau în jurul tronului lui Dumnezeu și al Mielului.²

Însă cuvântul folosit aici în 2 Corinteni 9.15 este un altul: „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!” Acest cuvânt înseamnă literalmente: „încă *neexplicat pe deplin*”. „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său încă *neexplicat pe deplin*!” Aceasta stimulează foarte mult la meditare; îmi spune, că într-o zi voi înțelege acest dar, chiar dacă acum eu nu sunt capabil să-L înțeleg. Îmi spune, că Dumnezeu are încă în rezervă lucruri minunate, pe care eu le voi găsi când voi merge acasă în cer, dar atâta timp cât sunt aici jos în lume, niciodată ele nu vor putea fi explicate pe deplin.

Când împărăteasa din Seba a venit la Solomon, ca să-l întrebe cu privire la Numele Domnului, Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și în inima ei nu era nimic, pe care el să nu-l explice. Și când ea a văzut gloria lui și pe toți slujitorii lui și bogăția, pe care o posedea, ea a spus: „Adevărat era cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre lucrurile tale și despre înțelepciunea ta, dar n-am crezut acele cuvinte până când am venit și le-am văzut cu ochii mei; și, iată, nici jumătate nu mi s-a spus: tu întreci în înțelepciune și bunăstare faima despre care am auzit” (1 Împărați 10.6,7). Ea ar fi putut zi de zi, lună de lună și an de an să rămână ca să primească întrucâtva înțelegere despre înțelepciunea și gloria lui Solomon. La fel și Darul lui Dumnezeu niciodată nu va fi *explicat pe deplin*, atâta timp cât tu și eu suntem aici pe pământ. Va fi nevoie de întreaga veșnicie, ca să pătrundem în adâncimile ei.

*Cum aş putea înţelege adâncimile dragostei,
Înainte de a străbate marea îngustă?
Cum aş putea ajunge la înălţimile bucuriei,
Înainte de a fi în pace acolo la Tine?*³

Însă eu pot afla tot mai mult despre acest Dar, în timp ce sunt pe drum. El este descoperirea uimitoare a lui Dumnezeu despre Hristos pentru păcătos.

Ce este Darul? El niciodată nu a fost explicat pe deplin, dar ce este El? În primul rând Domnul Isus Însuși este Darul lui Dumnezeu: „Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” (Ioan 3.16). „În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. În aceasta este dragostea, nu pentru că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci pentru că El ne-a iubit și L-a trimis pe Fiul Său ca ispășire pentru păcatele noastre” (1 Ioan 4.9,10).

Domnul Isus Însuși este Darul lui Dumnezeu, și permiteți-mi să spun cu toată venerația: El niciodată nu a fost explicat în toată frumusețea și gloria Sa. Milioane de predici au fost ținute despre El; sute de mii de cântece au fost compuse, ca să preamărească măreția și scumpătatea Lui, însă până acum nimeni nu a povestit în întregime istoria Lui. „Nimeni nu

cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl; nici pe Tatăl nu-L cunoaște cineva, în afară de Fiul și de acela căruia vrea Fiul să i-L descopere” (Matei 11.27). Noi vorbim despre întrupare, despre unitatea Dumnezeu-Om într-o *singură* Persoană, despre acest eveniment minunat care a avut loc în Betleem cu mult timp în urmă; dar cât de puțin înțelegem din aceasta. Este Darul de nespus al lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Darul lui Dumnezeu. Domnul nostru preamărit nu mai este aici pe pământ, însă Duhul Sfânt este. Cine poate înțelege Duhul lui Dumnezeu? Cine poate explica Duhul Sfânt? Eu însumi, unul dintre cei mai slabi și cei mai sărmani dintre toți slujitorii lui Dumnezeu, am ținut sute de predici despre Duhul Sfânt, dar niciodată nu am fost în stare să epuizez adevărul cu privire la El. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este Darul de nespus.

Citim în Romani 6.23: „Plata păcatului este moartea, însă darul de har al lui Dumnezeu este viața eternă în Hristos Isus, Domnul nostru.” Deci viața eternă este darul lui Dumnezeu. Da, „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” [Ioan 3.16], și de aceea ni se spune: „Cine Îl are pe Fiul are viața; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața” (1 Ioan 5.12). Isus, Duhul Sfânt, viața eternă – acestea trei reprezintă darul lui Dumnezeu. Explică tu viața eternă. Eu nu pot. Ea este darul de nespus al lui Dumnezeu, și eu aud pe Salvatorul meu spunând: „Și aceasta este viața eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17.3).

*Darul Tatălui nu poate fi mai mare.
El ne-a dat pe Fiul, ca să ne elibereze.
Odinioară păcătoși și săraci,
Suntem acum deplin curați.⁴*

Adnotare

[1] În limba scoțiană un joc de cuvinte: „It is better felt than telt.”

[2] Deoarece în ținuturile în care se vorbește limba engleză cea mai răspândită versiune a Bibliei este Biblia King-James, în Noul Testament sunt numai trei locuri în care se întâlnește cuvântul „de nespus”, aliniatul următor din paranteze a fost adăugat de traducător. [Și pe pământul acesta sunt lucruri, care nu pot fi exprimate prin cuvinte. Pavel scrie în Romani 8.26, că în rugăciunile noastre sunt momente în care nu știm, cum ar trebui să ne rugăm. Nu reușim să îmbrăcăm în cuvinte sentimentele noastre. Însă Duhul lui Dumnezeu vine în ajutorul slăbiciunilor noastre și intervine pentru noi, și anume cu suspine de nespus, aceasta înseamnă în suspine care nu se pot exprima prin cuvinte. Ca să zicem așa, El exprimă înaintea lui Dumnezeu în mod potrivit, ceea ce noi nu putem.]

[3] There are depths of love that I cannot know / Till I cross the narrow sea; / There are heights of joy that I may not reach, / Till I rest in peace with Thee.

[4] O what a gift the Father gave, / When He bestowed His Son; / To save poor ruined guilty men, / By sin defiled and undone.

Tradus de la: [Gottes unaussprechliche Gabe \(2\)](#)

Titlul original: „II. The Excellency of the Gift“ din „God’s unspeakable Gift“, 1908
în *God’s unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra

